

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Niceta martyre. Cap[itulum]. lxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

hortante epi basilicam fieri et consecrari pmisit. In qua post aliqd tps discessit: et a quibusdā euz querētib? invētus est mortu? : in cubitis et genibus quasi ad orationē incubans : vbi et sepult? est p quem deus plurima miracula ostēdit.

De translatione sc̄i hermacore. Cap. lxxij.

Translatio corpis sc̄i hermacore epi facta est post tps quo attila flagellū dei italia devastans: aquileiā funditus evertit. Eūq; sc̄do candē puincia gorbōrū rabies depopulata esset. it̄. quoq; lōgobardoz impetū: paulus tūc patriarcha aquileiesi. ferre nō posset ad gradense castrū supra mare sitū se trāstulit: et corpa quorūdā serōy: ac thesauros ecclesie secū tulit: cui successit in patriarchatu pb̄m? : et pb̄mo belias q̄ in gradēse ecclia synodū. et. epoz celebrauit: et de mādato tūc pelagij pape sp̄am eccliam totū venetiē et dalmatiē metropolim eē p̄stituit: eo q̄ aquileia tūc fundit? esset eversa. Post heliā successit egyptian? : quo mortuo fortunat? heretic? sedē inuasit: fult? audacia lōgobardoz: q̄ spoliatis ecclesijs sedē tenebat in castro glemonē in p̄finio lōgobardoz sito. Eodē autē tpe priogenit? a papa missus est patriarcha ad instātia epoz catholicoz p̄uicte venetozū: vt dictā sedē catholice gubernaret. Quia p̄plo gratat̄er exceptus et diuina dispositione cathedratus: adeozq; p̄ visum p̄monit? eū oī sua plebe aquileiā p̄xit: vt corpa hermacore: et fortunati adhuc in agro serē marrone alexandrie tumulata: inde ad castrū gradēse trāstulerēt. Quib? in sarco mausoleo repositis: dū ipsa inde asportare nō possent: inq̄rētes: ne forte q̄c q̄ de reliquijs eozū deficeret. Reuersi ad arcā reperit̄ vñū ex calceis sc̄i hermacore et errore dimissum: quo suscepto corpa cū oī facilitate mouētes: manū iposita gradū tulerūt: eaq; ibi dē honorifice deposuerūt: p̄die idus sep̄temb. vbi et tumulata q̄escūt: loc? nō suspensionis nauis q̄ corpa tulit: vsq; hodie d̄r celsus. i. recessus sc̄i hermacore: q̄ sp̄ vīrētī germīe decorat.

De sancto huentio epo. Cap. lxxij.

Huentius ep̄s discipulus b̄i hermacore fuit. Cum idē b̄us hermacoras sc̄m̄ syri ep̄m ordinatus ad ciuitatē papiā misisset: vt verbū d̄ni p̄dicaret: huentium p̄discipulū eidē associant̄: vt dicit̄ est supra in legenda syri v. idus decembris. Hic cū beato syro ep̄o in p̄dicationis officio iugiter laborauit: quē et ip̄m diaconū idē ep̄s ordinauit: ac successorē dimisit. Dū autē mortuo syro huentius ad sacerdotiū peteret: dūdū latuit: s; tādē pro duct? s; satis reuerētis p̄rificatū accepit: qui

grauissim? cleror̄ p̄plo magistrivestigia sequēs gregē d̄nicū ep̄eplis et sermonib? pauit: et miraculis pollēs i pace quēit p̄die idus sep̄tembris.

De sancto huentio presbytero. Cap. lxxij.

Huentius presbyter

In hispania claruit sub tpe constantini imperatoris. Quivir sanctitate in signis et sapientia clar? rhetorico stilo copiosus: genere nobilissim?: quatuor euangelia heroico metro. iij. libris pene ad h̄bū trāstulit: et apud hispanias claro sine in pace quēuit.

De sancto Niceta martyre. Cap. lxxij.

Niceta mar

ty: qui interpret̄ victor: ap̄d nicomediam ciuitatē p̄asus est sub Maximiano rege ip̄ius martyris parēre. Hic ip̄ius ciuitatis or̄idus filius p̄sati maxmiani regis gētilis: in adolescentia bonis moribus imbutus p̄ revelationē ad xpm̄ conuersus est. Apparuit eū in somnis xps̄ cum virgine in oratorio sancte marie: tenēs signum crucis in manu sua: et docuit eum vt crederet in eum: qui euigilās et de visione territus perquirebat quis esset: qui ei apparuisset: cui quedam xp̄iana noīe iuliana occulte imagines xpi ac maris eius et signū crucis ostēdit: quas ille ip̄sas esse figurās eozū: quos viderat recognouit. Ductus igitur a iuliana ad oratoriū virginis: a quodā presbytero xp̄iano in fide doct? et baptizatus est: indutusq; habitu despiciabilē a gabriele archangelo ei apparere in fide xpi confirmatus est.

Cum autē puer quidā iulianus nicetam orantem in ecclesia reperisset: patri denuntiavit. Qui missis apparitoribus fecit eum detineri in ecclesia sancte dei genitricis orātē. Ductusq; ad patrē ab eodem ad sacrificia inuitatur. Ille autē sibi dari deos petiit: vt eis thura offerret: statuasq; idolorū argenteas in domū suā adductas contriuit: et pauperibus per frustra distribuit: quod cū patri ip̄emet postmodū retulisset: iussit eū cathenis ligari: et vncis suspendi: et a xxiiij. viris sibi vicissim succederēt? neruis taurinis aceto et felle intinctis crudeliter flagellari: cui apparēs angelus michael sp̄sum dulciter p̄fortauit: viditq; niceta manū de celo ei porrigere coronā gematā et colūnā igneam ad celū vsq; p̄tēsam.

Cum autē hec oīa patienter tolerasset: fecit eū parer manib? et pedib? vincis sup̄ stratū pontis: et puellā spectosam adduci: vt ip̄m osculis et amplexibus alliciens ad deozū sacrificia puocaret. Qui dū se ab ea impudice tractari sentiret: et aliter illam repellere nō posset: linguā dētib? p̄fessam in facie eius

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccvii.

spuit: illaq; cōfusa discessit. Tūc fecit eū rex deponi super lectum gladijs acutissimis circumseptū: qui quattuor rotis agitabatur: sed orāte sancto gladij sicut fenū facti sunt: et ipse illesus permanfit. Quo vīso miraculo quingēti gentiliū crediderunt. Quante quoq; scō martyre christina et aqua de petra. p̄siliū: et ipse eos baptizavit. Satinq; ad regē intravit: quē ille vidēs incolumē quē mēbratiz cōscisuz putabat: iussit eū hāmo p̄ labia suspēdi: et ferrū ignitū acutū auricule ipsius infigi: vt a dextera in sinistram pertrāsiret: aliud quoq; ferrū cordi eius immitit et tertium capiti imponi: qd inde ipm vsq; ad latus sinistrū transfoderet. Et dū hec cōstāter similit̄er superasset: iussit eū versis pedibus suspēdi: et fumo subterfacto fumigari: deinde capta p̄scē et palmitibus igne succenso sanctum cremari. Et cū in his etiā illesus permanfisset: manus eius trūcari: et ferris crura secari fecit. Deinde calciamēta ferrea ignita pedibus eius imponi. Et post hec in pfundissimā foueā sine aqua iactari. Qui oratione facta ab angelo miḥaēle de fouea educit: et mēbra eius oīa restituitur. Angelus quoq; ipm hortatus ei dixit: et quicunq; ipm in omni necessitate inuocaret iuste postulata penitus obtineret: et si intulset peteret ad penitētiā perueniret. Post hec pater vocatis magis fecit ei mortiferū in calicē propinari: sed signo crucis edito: demones de calice viulantes euauerunt: et venenum in aquam conuersum est. Da qua marty: domini magos illos ad christum redeuntes baptizavit quos rex vna cum filio in carcerem trudi mandauit. Quante hō sancto diabolus in angelum lucis transfiguratus eidem apparuit: quem ille per spiritum cognoscens durius increpauit. Satinq; angelus bonus eidem assistit: et illum fore demonem declarauit: quē niceta ad terram prostrauit: et pedem super collum eius posuit: et quis esset interrogauit. Ille hō diu euilans dixit se esse spiritū qui adā fecerat vt preuāicaret: et caim vt fratrem occideret: et populum iudeorum induxerat vt christum crucifigeret: veniente quoq; patre martiniano ad carcerem: profecit niceta demonem in vultu eius dicens ipsum esse deum quē adorabat: et deinde illū in sterquilino alligauit. Quis autē pater se in xpm crediturū promitteret: si niceta vnum ex multis defunctis sub columna facentibus suscitaret: orante sancto omnes qui fuerant mortui surreperunt. Et cum in gentilitate mortui essent sanctus dñs eos baptizavit: et iterū vt dormirent ac se in paradīsum procederēt imperauit. Que omnia dum rex magie ascriberet: et filium iterū sustigari iussisset: veniens regina ipm de crudelitate nimia redarguit: mox quoq; seditione suborta populus regē gladijs et lanceis trucidauit. Niceta hō omnē populuz in fide docuit et baptizauit: ecclesias plures cō-

struxit: et fidem domini multiplicauit. Deinum ad christum feliciter migravit die sabbati p̄ die idus septēbris: hora sexta sepultus a christianis nicomedia ciuitate: iuxta corpora aliorum martyū ibidem pro christo passorum.

De sancta Bona virgine. Cap. lxxi.

Bona vir-

go i partibus
egypti clarus
it. Hec apud
latinos bonar
apd suos egypti

ptos cordi inuāvocata rega
li genere orta: patre zabul no
billi sarapa: matre zina: pul
cha facie: sed pulebrior fide: nōdum tamē ba
ptizata: parentibus defunctis: multarum diuis
tiarum heres: sub cura p̄pinquorū fuit. Quam
dum iuuenis nobilissimus in cōiugū pereret:
multas ei pollicēs possessiones: illa osino ma
trimoniū ei refurauit: dicēs xpm se ab infantia
desponsasse: virginiratēq; suam ei dedicasse.
Propter quod a p̄pinquis dudū blanditijs et
mimis pulsata: timens sibi violēter sanctū p̄po
fitum rūperetur: latenter fugam petijt: et ad ce
nobium virginū se contulit: ac se a santrice in
tromitti instātius postulauit. Dūq; illa virginē
sine abbatisse licētia admittere recusaret. Ab
batissa diuina reuelatione premonita: ipam in
tromitti fecit: et perentī habitū religionis tra
didit. Requisita autē ab artinētibus: et inuenta
dum ipsam inde nullatenus auellere possent: di
cunt abbatisse puellā esse gentilem: vt eam tali
occasione repelleret. Illa autē hoc confitēs: sed
baptisimū expetens a presbytero monasterij ba
ptizata: et. xij. annorum sacro suscepro velamine
virgo domino consecrata. Que in multa perse
uerauit sanctitate: et omni sacre regula discipli
ne. Cum autē vnā ex sororibus haberet in so
ciam predilectam: et illam languentem oēs alie
visitarent: sola bona remansit in ecclesia orans
deum: vt quita illam mori cōspiceret: sibi in alio
seculo comes fieret. Quod et voce de celo lapsa
ei p̄missum est. Tūc bona sororē adiit: q̄ ei illud
idē p̄nūciat: et mori spiritū emisit. Tertia hō
nocte abbatissa vidit somniū: q̄ iuuenis splen
dens puellam ex eius capite auellebat: quam et
scrinō abscondēbat. Et querēs cur hoc faceret:
audiuit bonā ab ea eadē die auferendā. Quante
autē dum abbatissa visionē sororibus retulisset
bona presente: audita est vox angeli de celis ip
sam ad patriam euocātis. Que continuo in cho
ro sororum posita: oibus circum psallentibus et
fientibus emisit spiritū p̄ die idus septēbris.
Cuius corp⁹ mox lux de celis clara circūdedit:
et ex ipso odor mirabilis refragauit: donec offi
cio completo sepulture traditum est.

De scō philippo episcopo et mar. Cap. lxxij.